

Wuorikautiset
IV/2013

Pääkirjoitus

Tere!

Olin juuri killan vaalikokouksen ensimmäisessä osassa ja ilokseni voin tähän nyt kirjoittaa, että killan laulukulttuuri ainakin on turvattu tulevina vuosina. Kokouksessa grillattiin lukkariehdokkaita kiperillä kysymyksillä ja loppujen lopuksi istuvat lukkarit päätyivät ottamaan kaikki neljä ehdokasta reveihinsä :) Puhiksen valinta oli ennätyskellisen lyhyt ja yksimielinen. Onnittelut Sini Anttilalle ja onnea uuden raadin hankintaan!

Toivon mukaan lehti ilmestyy ennen seuraavaa vaalikokousta, joten voin tässäkin mainostaa kaikille nuorille ja nuorenmielisille, että raatiin kannattaa ehdottomasti lähteä. Näin kaksi kautta tuossa Vuorimieskillan veturissa istuneena voin sanoa, että on kaiken hypetyksen arvoinen. En ole oppinut yhdelläkään luennoin ja laskuharjoituksin höystetyllä kurssilla mitään vastaavia taitoja, joita olen oppinut emäntänä ja päätoimittajana. Kaikki kynnelle kykenevät mukaan vaan!

Päätoimittajanne

Maria Leikola

ps. Huomio kansikuvasta: Eräs toimittajistani ei lähettänyt juttua ajallaan tai edes myöhässä, joten rangaistukseksi tein hänestä kansikuvatytön. Hyvät naiset ja herrat: Iita Kejonen purjelautailee B)

Sisällys

- 2 Pääkirjoitus
- 4 Puhiksen pöhinät
- 5 Campus - mitä ihmettä tapahtuu?
- 8 Lämmönsiirto in memoir
- 12 Vuorimieskillan taloudesta
- 16 Vuorimieskillan haikuvuosi, (uusintapainos)
- 18 Diplomatiaa kesätöissä
- 20 Kerppu kertoo!
- 21 Korkeakoulusitsit
- 25 Tutkivan journalismin palsta
- 28 Rapujuhlat
- 31 Vuoden Rapu
- 32 Kerpun haastattelu
konaisuudessaan, ks. 20

Päätoimittaja:

Maria Leikola

Toimittajat:

Petteri Halli
Petteri Piskunen
Inka Mäkinen
Hanna Salo
Sini Anttila
ArijuSSI Väänänen
Jenni Kivi
Iita Kejonen
Juhani Wallenius
Antti Halava
Sarianna Kiskola

Julkaisija:

Wuorikautiset
Vuorimieskilta ry
Vuorimiehentie 2
02150 Espoo

Kiitokset:

raati 2013
Ilmi Salminen
Teemu Kerppu
Haastatellut
Vuoden Rapu

Painettu:

Multiprint oy

Puhiksen pöhinät

Oikein hyvää alkanutta syksyä kiltalaiset!

Syksy on jälleen saapunut Otaonnelaan, luennot ovat alkaneet ja uudet fuksit ovat jälleen vallanneet kadut. Vaikka Vuorimieskillalla ei olekaan omia fukseja, on killan toiminta lähtenyt käyntiin täydellä tohinalla. Kandiudistus toi tullessaan syksyn, joka ei mene samalla tavalla kuin aina ennen, mikä tekee tästä syksystä samalla haastavan ja mielenkiintoisen. Prosessiteekkarifuksit ovat kuitenkin löytäneet materiaalitekniikan mielenkiintoisen maailman, mikä näkyy esimerkiksi siinä, että Vuorimieskillan fuksiekskursio täyttyi innokkaista fukseista alta aikayksikön! Tällä hetkellä ainakin vaikuttaa siltä, että Vuorimieskillan ei tarvitse liikoja huolehtia prosessiteekkarifuksien kiinnostuksesta materiaalitekniikkaa kohtaan.

Suurimpana muutoksena syksyllä onkin ollut vanhojen fuksitapahtumien poistuminen kalenterista. Raati on kuitenkin lyönyt viisaat päät yhteen ja keksinyt uusia tapahtumia kiltalaisten riemuksi. Tänä syksynä on vietetty Poikkiteieteelliset sitsit, jonka lisäksi legendaariset Suomisitsit tekevät paluun. Lisäksi marraskuun 29. päivänä vietetään tietenkin Vuorimieskillan 66. Vuosijuhlaa Kulosaaren Casinolla.

Oikein mukavaa syksyn jatkoa kaikille!

Puhiksenne,

Ted Nuorivaara

Kampus – mitä ihmettä tapahtuu?

Tuleeko se Alko nyt Otaniemeen vai ei? Milloin tänne tulee metro ja minne? Mitä uusia taloja rakennetaan? Mitä tapahtuu kiltiksille ja oppimistiloille? Tuleeko Otaniemeen kauppoja? Nämä ja monet muut kysymykset ovat monelle epäselviä, vaikka kampusuudistus on yksi isoimmista muutoksista Aallossa tällä hetkellä. Otaniemen pääkampus tulee kokemaan tulevien parin vuoden aikana historiallisen suuria muutoksia, joista päätetään juuri tälläkin hetkellä. AYY kirkasti kampuustavoitteensa kampuslinjapaperiksi syyskuun edustajiston kokouksessa. Kampus on kuitenkin vielä ison muutoksen alla, ja kaikilta opiskelijoilta kaivataan mielipiteitä ja ideoita, sekä tietysti halua vaatia muutosta. Tässä keskeisimmät kampusalueella tällä hetkellä tapahtuvat muutokset:

Liikkuminen

Isoja muutoksia Otaniemen kampukselle tuovat erityisesti länsitetron valmistuminen vuonna 2015 sekä ydinkampuksen tiivistyminen pääasiassa kevyen liikenteen käyttöön.

Asuminen

AYY:llä on tällä hetkellä noin 2500 asuntoa, joista 1600 Otaniemessä. AYY haluaa saada pääasiassa Otaniemen alueelle 1000 uutta opiskelija-asuntoa. Erityisesti Servinniemen alueelle on tärkeää saada lisää opiskelija-asuntoja. Toinen lähivuosien opiskelija-asuntokohde on Aalto Village, jonka on tarkoitus majoittaa lähivuosina satoja opiskelijoita.

Aallon rakennukset

Muutokset ovat suuria myös Otaniemen rakennuksissa itsessään. Tässä pari poimintaa:

- Aallon järjestämän arkkitehtuurikilpailun voittajaksi valittiin työ nimeltä Väre. Kanditalon ja T-talon väliin sijoittuva uudisrakennus pyritään saamaan valmiiksi vuodeksi 2016. Rakennus on suunniteltu toteutettavaksi kahdessa vaiheessa.
- Otakaari 1, entinen ”päälafka”, nykyisin kanditalona tunnettu rakennus on jo remontissa: U-puoli avautuu kauppatieteen kandidaateille syksyllä 2015. Y-puoli on suurelta osin jo avautunut. Marraskuussa avataan kanditaloon opiskelija-hub, uusi oppimistila.
- Otaniemen pääkirjasto menee lähivuosina peruskorjaukseen, ja avautuu vuonna 2016. Mitä Sinä haluat esimerkiksi kirjaston kellaritiloihin? Kuntosalin? Peliluolan?
- 24/7. Aallon tavoitetilana ovat ympärivuorokautiset oppimistilat. 24/7 oikeuksia on tarkoitus laajemmin testata kanditalon opiskelijahubissa, ja laajentaa sitten muihinkin tiloihin.

Tilakysymyksiin voi vaikuttaa tällä hetkellä esimerkiksi tämän kyselyn kautta: Aalto-yliopistokiinteistöt kerää mielipiteitä Aalto-yliopiston tiloista 5.11. asti (linkki kyselyyn löytyy into.aalto.fi n kautta). On tärkeää, että opiskelijanäkökulma välittyy voimakkaana tähän kyselyyn, sillä tulokset vaikuttavat tilojen suunnitteluun ja kehittämiseen.

Toinen vaihtoehto, erinomainen sellainen, on suoraan ehdottaa muutoksia niihin asioihin, jotka eivät vaikka vuorimiesten oppimistiloissa toimi. Olkaa siisuteliaita, ottakaa kantaa, heittäkää ideoita, lähettäkää sähköpostia, soittakaa, nykäiskää hihasta, tulkaa käymään AYY:n toimistolla, ehdottakaa muutoksia omiin tiloihinne. Te olette tietenkin vielä erityisen toivottua seuraa AYY:n toimistolla, olettehan kummikiltani!:)

Kampuksen on tärkeää näyttää ja tuntua meidän näköiseltä, sillä kampus on muutaman vuoden kuluttua juuri sellainen kuin me sen haluamme olevan.

Kampusterkuin,
Kiltakumminne Ilmi Salminen,
AYY:n hallituksen jäsen ja kampusvastaava

Lämmönsiirto in memoir

Wuorikautisten kivenkova reportteri haastatteli ja juhlakansa vastasi valikoiden.

Näitä kysyttiin:

1. Missä oli illan aikana parhaat bileet?
2. Mitä kokkareilla tapahtui?
3. Kuka pöytäseurueestasi oli eniten kännissä?
4. Kuka/mikä oli pöydän alla?
5. Missä vaiheessa muisti meni?
6. Mikä ruoka oli paskinta?
7. Kuka tarjoili ruoan?
8. Missä jatkot olivat?
9. Mi(t)kä laulu(t) laulettiin Vuorimiesten kannalta päin persettä?
10. Vapaa sana: mikä oli kivaa, mikä oli kakkaa tai muuta avauduttavaa?

1. Aina siellä missä soi Ylviksen The Fox.
2. Juotiin skumpaa.
3. Eräs nimeltämainitseminen vanha VK:n sihteeri.
4. Ks. kohta kolme.
5. Ei menny!
6. Pääruoka oli kylmää jo pöytään tullessaan, joten se oli aika omassa luokassaan.
7. Jotain kemistei ne oli.
8. Siel mis mä olin!
9. Vesilaulu oli pumppulaulu ja varmaan ne jotai muutaki laulo miten sattuu, en kiinnittänyt pahemmin huomioon.
10. Juhlijat tekee juhlan, eli hyvät bileet mut vähä tyyriit.

“Terve Nuorimies”

2. Osallistujat toivat “hyödyllisiä” lahjoja: VK puheenjohtajan nuijan, muut vaippoja.

“Jaska-Mikko Jokunen”

1. Kiertävän pääruokajallun läheisyydessä.
2. PT sai lahjaksi vauvan, sauvan ja baby oilia.
3. Koko gongin välitön lähiseutu.
4. Yksi litistynyt tähti.
5. Mikä?
6. Paha mennä erittelemään – kaikki maistui pippurilta.
7. CanCan '12
8. Meil.
9. Ruusun kanssa oli ainakin tilaa laulaa seisten.
10. Laatikollinen pilaantunutta punkkua vajuissa. Nyt oikeesti.

“Kimpassa kivempaa”

1. Jatkoilla.
2. Olin kuokkimassa. Ketkä antoi sen ällöttävän sangrian? Sitä oli ihan jäätävä määrä. PT-Puhis hörppi omasta mukistaan extra-annoksen kaikkia lahjaviinoja.
3. Eräs avec, nukkui pöydän päällä röhnöttäen ja kuorsaten, piti samalla nesteytyksen hyvin yllä tunkemalla pikkurillin avecin kossulasiin.
5. En muista.
6. Pippuria oli tarpeeks, ts. liikaa. Ruokaa oli paljon, mut joo, kylmään se oli.
7. Hymyilevät tyypit, joita pystyi höynäyttää kaatamalla kossun vesilasiin ja sanomalla et ne unohti kaataa mulle.
8. Ulkona oli tulishow. Sen jälkeen tais jatkot alkaa. Ei voi enää muistaa.
9. Se yks oli tosi hidas. Se missä on se kirves ja onko jonkun biisin nimi danse macabre? Sini muistaneeh ehkä tämän...
10. Mun avec katosi, joten sain tuplasti ruokaa, nam. Valkkari ois ollu kiva - vai saatiinko me valkkarii, unohdinko mä vaan sen? No toiveissa lisää valkkarii joka tapauksessa. Eka kertaa otaniemessä kossu maistui koko illan pahalta - pelottavansuuntaista kehitystä!

“Essot puistossa”

1. Party in my head!
 2. Jaettiin juhlallisesti lahjoja ja juotiin skumppaa.
 3. Avecini, joka sammui ekaa kertaa jo ennen pääruokaa. Herätin sen tulemisvitseillä ja salmarilla.
 4. Allekirjoittanut epäonnistuneen tuolilleistumis-episodin jälkeen.
 5. Pienimuotoista teleporttausta tapahtui about vartin välein koko illan.
 6. Pääruoka oli kammottavaa, yäk. Maistoin kerran ja annoin nälkäisemmille.
 7. Keemikkoja siellä oli ainaskin tarjoilees.
 8. Ykkösessä.
 9. Dance makabre laulettiin about temmolla hautajaiset.. Moni muukin biisi meni kyseenalaisesti.
 10. Melko kalliit smökkibileet. Hyvä yritys pt:ltä kuitenkin. Tietty pitää mainita että vkraati13 antoi kaikkein mageimman lahjan (PT:n puhikselle käsintehty nuija, jossa oli kossupullo sisällä).
- “Anni Sinttilä”

1. Parhaat bileet oli tanssilattialla, jossa vastuullisinkin (ex)isäntä saattoi pyllähtää musiikin vaikutuksesta.
 3. Esimerkillisin pöytäseurueen jäsen oli Aavan edustaja, joka sammui naama pääruokaan ja sormi avecin snapsilasiin.
- “Otto on lonkero”

3. Tää oli ainaki Jaakko Pusa. En saanu loppuillasta mitään selvää mitä se yritti sanoo.. Tosin Janiki tipahti lavalta. Mmmmm... Mintul tais kans mennä lujaa ku mekko repes ja meni vaihtoo kesken pääjuhlan.
6. Alkuruoka oli ainaki hyvää.
9. Dance makabre laulettiin muistaakseni hitaasti ja helan går vituilleen. MUISTAAKSENI.
10. ...ja amppari ahisteli mejän pöytää ja pisti Minnaa kaulaa.

“Neva on suo”

Killan asuntoasiainvastaava nautti deittinä seurasta

1. X-burgerilla.
2. Odotettiin todella kauan erästä PJK:n ex-puhista eikä saatu edes skumppaa.
3. Jaakko, kokkareista lähtien.
4. Olin lattialla, mutta ei ollut pöytää yläpuolella.
5. Ei (salee) menny!
6. Jallu.
7. Ei nägyny.
8. Jossain mystisessä paikassa, ei ainakaan siellä missä piti.
9. Lauloin kaiken oikein.
10. Kylmä pääruoka, miks Fobba ei ollu meidän kaa?!, ekstra viinat (+1), missä partyMikko, POKEMON, vitun gangnam style..

“Humiseva harju”

Opintovastaavan deitti ei saapunut paikalle

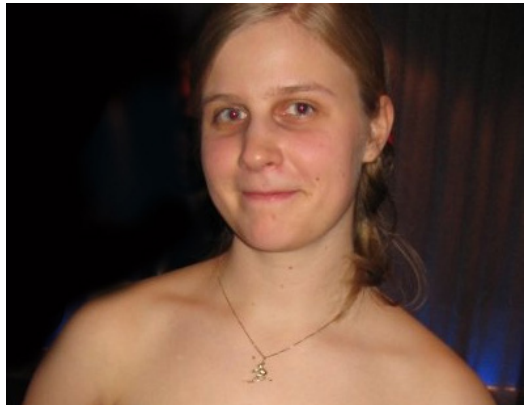
Fuksipäällikkö ei alun alkaen-
kaan saanut deittiä

Vuorimieskillan uudet tuulet talouden ylläpitämiseksi

Kuten kaikki ovat varmasti jo kuulleet, niin Vuorimieskillta ei saa enää syksyisin ollenkaan uusia fukseja. Tämä taas johtaa suoraan siihen, että haalarisponsseja ei tule ollenkaan killan tilille. Miten siis killta pystyy pitämään taloutensa kunnossa näinä vaikeina aikoina? Wuorikautisten toimittaja soluttautui killan rahastonhoitajien ja puheenjohtajien salaiseen kokoukseen tarjoilijatareksi pukeutuneena. Tällaiselta kauniilta blondilta tämä luonnistui aivan luonnostaan. Kukaan ei epäillyt yhtikäs mitään. Nykyinen puheenjohtajamme Ted Nuorivara (nimi muutettu, mutta vain vähän) avasi tämän salaisen kokouksen, joka pidettiin paikassa, mikä jääköön salaiseksi. Miten itse sain edes tietää tästä kokouksesta ja siitä, missä se pidettiin? Se jääköön salaisuudeksi myös. Sanottakoon, että en ole kaikista tekemistäni asioista ylpeä, mutta en myöskään kadu mitään.

Tämä kyseinen kokous alkoi perinteisellä trollaus/suolaus osuudella, jonka tarkoitus oli saada pöytäkirjojen tarkastajat selville. Kaikille tuttujen perusasioiden jälkeen oli vuorossa kokouksen tärkein kohta. Miten taata killan taloudellinen jatkumo? Pankkien ryöstäminen on niin 90-lukua, että se hylättiin jo ennen kuin kukaan ehti sitä edes ehdottaa. Samoin pyramidihuijaukset jätettiin aivan omaan arvoonsa arvaamattomaan.

Paikalla ollut killan entinen rahastonhoitaja Ted Youngdanger (nimi käännetty Lontooksi) ehdotti erilaisten tytäryhtiöiden perustamista. Yksi vanhemmista rahastonhoitajistamme Maria Helle (nimeä ei muutettu, kuva vieressä suu-rennettuna) kannatti kyseistä ehdotusta, koska erään huligaanin, nimeltä Sπnka

(fuusio), toimesta oli jo perustettu VK-park. Kyseisen pysäköintifirman ensimmäiseksi uhriksi joutui kiltamme kuuluisa sikaparkkeeraaja, Jumalan karitsa (kuva seuraavalla sivulla, muokattuna), joka oli parkkeerannut moponsa Vuorimieskillan soramontulle. Pysäköintimaksu tosin on jäänyt toistaiseksi saamatta, koska eräpäivä unohtui laskusta.

Tämänkaltaisten tytäryhtiöiden perustaminen kuulosti kokousväen mielestä hyvinkin mielekkäältä. Tietenkin tämänkaltainen idea, kuten kaikki muutkin aina, herätti joissakin paikallaolijoissa pienimuotoista närää. Entinen puheenjohtajamme Olli Pentti (nimeä ei kirjoitettu loppuun asti) esitti asiasta kommenttinsa. Hänen mielestään pelkkä tytäryhtiöiden perustaminen ei välttämättä riitä, vaan killan pitäisi omia itselleen jo olemassa olevat VK-nimiset firmat. Esimerkkinä hän esitti brittiläisen kuljetusfirman VK Transport. Nyttemmin jo turkulaistunut entinen puheenjohtaja HH (vain etukirjaimet kerrottu henkilöllisyyden salassapitämiseksi) päätti ottaa asian hoitaakseen yhdessä saksalaisvahvistuksen, Jörn Rohlender (nimi työtetty), kanssa.

Kokouksen puheenjohtaja Nuorited Vaara (anagrammi) päätti tässä vaiheessa julistaa kokouksen tauolle, jonka aikana paikallaolijoista koottu työryhmä valmisteli ehdotuksensa, mitkä VK-alkuiset, -päätyiset tai -keskeiset nimiset firmat tulisi omia killan käyttöön ja mitkä haastettaisiin Haagin ihm-

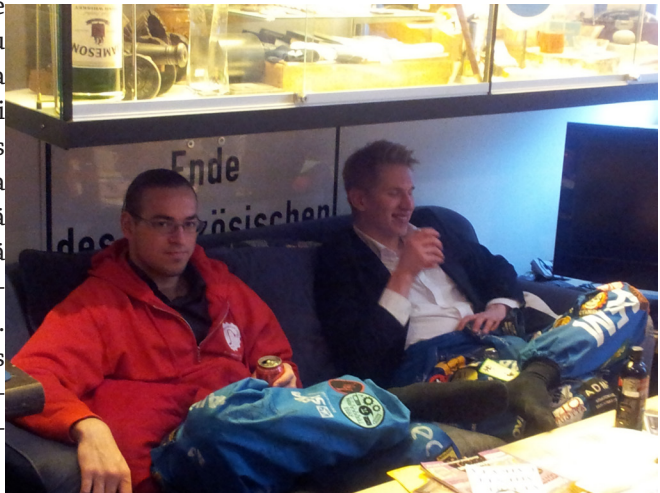

isoikeustuomioistuimeen syytettynä identiteettirikokseen. Työryhmä koostui nakkisuojaan ehtimättömistä henkilöistä ja yhdestä vapaaehtoisesta, joka tosin määrättiin mukaan vasten tahtoaan. Hänestä, Marko Hyvinkää (kotoisin Järvenpäästä), tuli samalla työryhmän puheenjohtaja. Kokoustaulla oli tarjolla kahvia ja pullaa, jotka minun piti toimittaa saliin, sillä olinhan naamioitunut sisäköksi. Kun kahvit oli kaadettu syliin ja pullat heitelty sorsille olikin aika kutsua työryhmä takaisin sisään saliin. Työryhmän puheenjohtaja oli nakittanut tuloksen kertomisen työryhmän sihteerille. Sihteeriksi oli kaksipuolisen äänestyksen seurauksena valittu Turun tolppahomo (Tolppis).

Taksisuhari (sama mies) aloitti puheenvuoronsa julistamalla, että yhtäkään firmaa ei haastettaisi Haagin tuomioistuimeen, sillä ”Tämä ei ole mikään Amerikka”. Ville Leppänen (edelleen sama) esitti, että seuraavat yritykset tulisi omia killalle: VK-Products, VK-Kustannus, VK-Motors, VK-Valmiste, V-K Teräsrakenne, VK-Lämpö, VK-Auto sekä VK-Furniture. Perusteluita ei kuulemma kaivattu eikä myöskään yksityiskohtaista sepustusta siitä, mitä kyseiset yritykset valmistavat. Sivuhuomautuksena mainittakoon, että VK-Products valmistaa vieheitä. Tämän tiesi kertoa kalastusta harrastava entinen puheenjohtaja Linkku (ei veitsi).

Kokouksen puheenjohtaja Frank Zappa (nimi täysin väärä) avasi keskustelun aiheesta. Aivan ensimmäiseksi Lukkari (Marski) sanoi kannattavansa työryhmän ehdotusta. Toisekseen hän ilmoitti ”HURRAAAAA!!” Kiitos Marskin (Lukkari) keskustelu lähti heti kättelyssä oikeaan suuntaan. Seuraavaksi puheenvuoron sai Harri (Ilkka), jonka mielestä työryhmä oli tehnyt hyvää työtä ryhmänä ja oli valmis äänestämään asian puolesta. Tämä herätti kokousväessä pienoista kummeksuntaan, sillä Euroviisuthan menivät jo. Lisäksi kokoushan oli kutsuttu koolle, että päätettäisiin, mitä tehdään. Kukaan ei ollut missään vaiheessa edes puhunut äänestyksestä mitään ennen kuin IH (masuuni-pomo) avasi sanaisen arkkunsa. Pienimuotoinen hälinä loppui kuitenkin varsin äkkiä, kun kokouksen puheenjohtaja Rumpali (Ted) nuiji nuijallaan nuijia, koska yksi puhiksista, Munolli (sisäpiirivitsi), otti METAn esille. Pienimuotoisen välikohtauksen jälkeen puheenvuoro annettiin entiselle puheenjohtajalle Ville Suonedulle

(nimestä vaihdettu paikkaa tarkoittava sana). Hän ehdotti nurkanvaltausta myös eräässä turkulaisessa yrityksessä nimeltä VK-Isännöinti, sillä onhan niin, että keran Isäntä, aina Isäntä. Myös tämä ehdotus otettiin mukaan nurkanvaltaussuunnitelmaan.

Puheenjohtajaa ja sihteeriä (rahis) hieman jännitti avata kokousta.

Muita ehdotuksia killan taloudellisen tulevaisuuden turvaamiseksi ei kokouksessa esitetty, koska kukaan entisistä rahastonhoitajista ei osannut vedota muuhun kuin: ”Silloin, kun minä...” jorinaan. Tosiasiaan oli, että silloin kun he pihtasivat killan rahoja, niin niitä sentään tuli yrityksiltä erilaisina sponsorointeina, koska fuksit. Tosin yrittivähän Vaajamot (Iina & Matti) saada edes jonkinlaista keskustelua aikaiseksi mahdollisista pankkilainoista, mutta tämä idea tyrmättiin melko nopeasti toteamalla, että: ”Me emme ole mitään arkkareita!”. Kokouksen puheenjohtaja Ted a Young Hazard (Google Translate) totesi, että kilta tulee jatkamaan taloudellisen jatkumonsa nurkanvaltausyrityksillä ja päätti kokouksen korviahuumaavaan huutonauruun, koska ikkunan takana joku liukastui banaaniin.

- Rudolph the Government (också från Google Translate) alias Speedy Gonzales

Vuorimieskillä

Vuosi on u
Raati puu
tästä se läi

Pukki viimein käy.
Pieni on tää kiltamme,
mutta lämpöinen.

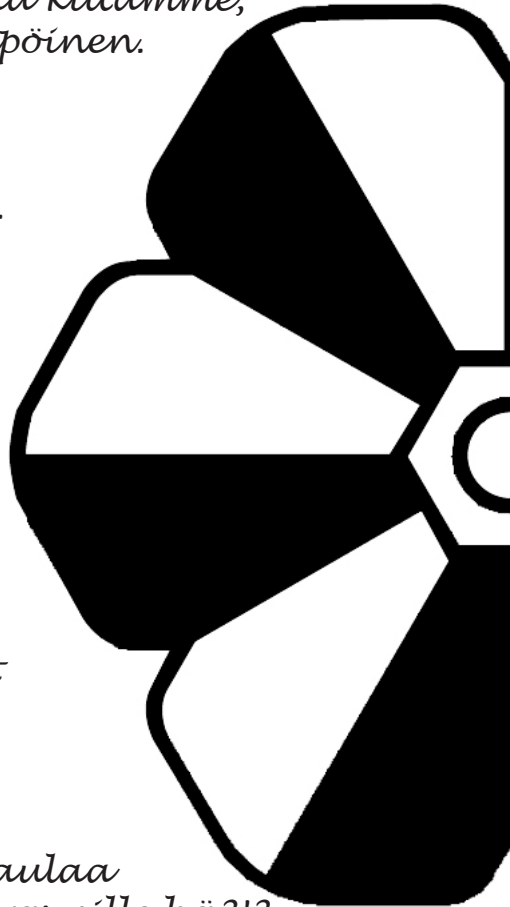
Viisi tavua.
Nelikiltaristeily.
Rivi on tääkin.

Hyvät ystävät,
Vuosijuhla voi alkaa -
ilta parhain tää.

Loppu lähenee.
Tulevat narisijat
aika valita.

Kuka nyt laulaa
Rantsussa ravuille hä?!?
No mäi tietty joo!

Kun kevät
merta uh
se kiltalai

an haikuvuosi

uusi.
sta pudonnut,
htee.

Toogat ja bussit,
vieraamme nuo mainarit:
oi raati parkaa.

Kukon laulaes
ilmassa Wapun väre.
Hetki enää on.

Aamu sarastaa
ja kajahtaa tykki nyt.
Juokse, juo, voita.

Melko perinne
tuo Wappulounas meidän.
Tiedätkö toista?

Vuori vuorella,
kas silliaamiainen.
Millainen Wappu!

koittaa,
naa retkellä
nen.

Diplomatiaa kesätoissa

Kokouksessa:

Jos joku haluaa yrittää keventää tunnelmaa tai aiheuttaa kiusallisen hiljaisuuden kokouksessa, niin vitsaile, että ulkopuolinen valvoja on isäsi, mutta tee se tyylillä. Älä sano, että kyseinen henkilö on laittanut äitisi paksuksi, mutta ei vain tiedä olemassaolostasi. Seuraa välittömästi kuolemanvakava hiljaisuus.

Työpisteellä:

Älä laita esimiehen seinälle mieskalenturia ja vitsaile hänen olevan homo hänen työntekijöittensä nähden ja oikeastaan vaikka työntekijöitä ei olisi, niin parempi jättää tämäkin kohtaaminen työelämästä pois.

Jäähyväiset:

Jos sinulla ei ole aikomustakaan jatkaa samassa puljussa (koska xxxFirmanxNimixxx) töissä, niin voit small talkin avulla päästä eroon tilanteesta, jossa sinua kysytään jatkamaan töitä. Töksäytä hyvää loppuelämää vastaukseksi hyvän syksyn toivotuksiin.

Olen päättänyt, että minun täytyy tulevaisuudessa olla tutkija tai sitten suorittaa kurssi nimeltä työelämän viestintätaidot.

Kerppu kertoo!

Wuorikautiset haastatteli Teemu Kerppua koskien Wuorimieskillan tulevaisuutta Otaniemen yhdistyskentässä. Tässä on **LYHENNELMÄ** haastattelusta. Kokonaisuudessaan Kerppun vastaukset voi lukea Wuorikautisten nettiversiosta.

Wuorimieskillassa, kuten koko Aallossa, eletään taas muutosten aikaa. Tänä syksynä killan jäseniksi ei enää liittynyt vuosikurssin verran uusia opiskelijoita Prosessiteekkarien otettua hoitaakseen fuksikasvatuksen kandi uudistuksen seurauksena. VK:n roolista ja tulevaisuudesta on parin viime vuoden aikana ehditty monenlaisia skenaarioita, hätäisimmät ovat jo mananneet välitöntä kuolemista ja kuoppaamista. Teemu Kerppu, pitkän linjan Wuorimiehenä olet vuosien saatossa ehtinyt nähdä yhtä jos toista ja varmasti katseletkin tilannetta hiukan erilaisesta näkövinkkelistä kuin nuoret kiltalaiset.

Onhan tässä vuosien saatossa vaihdettu niin kiltahuoneen paikkaa kuin myös Oltermanniaakin monta kertaa. Osa niistä on toki ollut pienempiä ja se toinen puoli tietenkin sitten vähän isompia.

Näetkö tämänhetkiset muutokset killalle enemmän positiivisena vai negatiivisena kääntenä, eli onko tilanne uhka vai mahdollisuus?

Mahdollisuus. Kyllä ne Wuorimiesmäisimmät sieltä erottuvat omana joukkonaan ja tietävät, mikä kilta on paras ja missä on parhain meininki.

Millaisen roolin uskot Wuorimieskillan ottavan Otaniemen nykyisessä yhdistyskentässä? Miten killan toiminta tulee muuttumaan?

Wuorimieskillan rooli Otaniemen yhdistyskentässä fuksikasvatuksen valossa tulee olemaan todella erilainen. Tästä syystä killan toimintaa ei tule muuttaa kovinkaan radikaalisti.

Nyt kun lopullinen opintosuunta valitaan vasta opiskelujen kuluessa, mitä Wuorimieskillan pitäisi tehdä innostaakseen fuksit mukaan VK:n toimintaan ja opiskelemaan vuorialalle?

Materiaalitekniikka, mikä se on? Mitä se on? Jotkut päätyvät silti valitsemaan kyseisen opintoalan jopa ensimmäiseksi vaihtoehdokseen.

Millaisia terveisiä ja vinkkejä killan nykyisille opiskelijoille ja toimijoille?

Menolippu

Korkeakouluusaisäfi

Lauantaina 5.10. Prosessiteekkarit, Vuorimieskilta, Kemistikilta ja Puunjalostajakilta lähtivät Havaijin kiertoristeilylle IE:n miehitämällä M/S Smökillä. Alukseen oli myös eksynyt joukko paikallisia ja väkijoukon seasta pystyi bongaamaan niin Stitchin kuin hyvin ravitun heimolaispäällikönkin.

Alukseen saavuttaessa matkailijoille tarjottiin hennon hedelmäinen, trooppinen alkukeitto, jossa ei kuitenkaan suureksi pettymykseksi tullut mukana käyrää pilliä tai edes cocktail-sateenvarjoa. Jälkimmäinen ongelma onneksi lopulta korjautui hyvin varautuneen fuksin toimesta. Alkukeiton saatuani lyöttäydyin laivan buffapöytään ja huomasin seurastani löytävän heimopäällikön, pari kiltalaisturistityttöä, taas yhden fuksin sekä paikallisen Nistin/Välittäjän. Illasta oli tulossa lähtökohtaisesti vähintäänkin mielenkiintoinen.

Ennen kuin ehdin kuitenkaan tutustua vieressäni istuvaan välittäjään paremmin, laivan isännistö ja emännistö esitetyivät kertoen samalla illan ruokalistasta. Alkuruoaksi oli ilmeisesti jotain Tomia muistuttavaa paikallista, jonka monimutkaista nimeä en osannut lausua loppuillastakaan.

Epäilyttävästi kannibalistisen alkuruoan jälkeen juttu alkoi luistaa pöytäseurassa. Vimarusteisiin sonnustautunut Välittäjä oli päässyt tutustumaan pöytäseurueemme kiintiöfuksiin, johon viittaamme jatkossa todistajansuojelun puitteissa koodinimellä Fuksi-Antti. Turusta tullut, alamaailmasta perillä oleva Fuksi-Antti tiesi kertoa, että olimme jengialueella. Oudot, siellä täällä pöytäryhmien päädyissä olleet toteemipaalut olivatkin paikallisten jengien symboleita. Osoitautui, että Välittäjä kuului yhteen näistä kilpailevista ryhmittymistä. Sitten alkoi tapahtua.

Pöytäryhmämme päässä ollut jengiläispäällikkö päätti tehdä suuntaamme provosoivan eleen, jonka Välittäjä otti virheliikkeenä. Väärin kohdeltu nistimme suoritti vastaukseksi hit-and-runin keskelle vihollisjoukkoa ja onnistui varastamaan heidän reviiirimerkkinsä. Vastaisku seurasi pian ja toteemi varastettiin takaisin. Pöytäseurueemme ehdotuksesta johtuen, Välittäjä ei hyökännytkaan heti takaisin, vaan jäi suunnittelemaan kostoja.

Tässä kohden tilanne pääsi rauhoittumaan hieman ja aloimme kiinnittää huomiota juhlien kulttuuritarjontaan. Paikalla oli monia heimoja, joista muutamat olivat tunnettuja lauluperinteistään. Kuulimme monien kansojen lauluja, joskin olimme varmoja siitä, etteivät pöytämme päädyt pysyneet nuotissa. Monikulttuurin musiikkitarjonta alkoi lopulta kyllästyttää Välittäjää ja hän päätti hakea Tax Freestä lisää kurkunkostuketta. Pian pöytämme ilmes-tyikin pullolliset laadukasta salmiakivodkaa ja raikasta minttujuomaa.

Ennen kuin ehdimme kyseenalaistaa Tax Free-juomien koskemattomuuden kokonaisvaltaisella maku- ja näkötestillä, Välittäjän monimutkainen suunnitelma alkoi käydä toteen. Hän oli värvännyt Fuksi-Antin pimeillä juomillaan tarkkailijaksi ja nyt agentti ilmoitti kilpailijajengin olevan riittävän huonossa kunnossa. Suunnitelma oli ollut, että Välittäjä odottaa päädyn kunnan huononemista juhlien edetessä ja iskee, kun he eivät enää olleet puolustuskykyisiä. Välittäjä iski, mutta oli aliarvioinut omien pimeiden tuomisiensa vaikutuksen. Isku ei sujunutkaan sulavasti, vaan eskaloitui tapahtumaksi, josta uutisointi myöhemmin käyttäisi nimeä "Suuri Toteemisota". Taistelu päättyi siihen, että Välittäjä ja hänen vastustajansa omistivat kaikkien muidenkin jengien toteemit. Lopullinen rauha sidottiin jakamalla reviiri tasaisesti kahtia osapuolten kesken.

Jossain välissä taistelun temmeltäessä oltiin tarjottu illan pääruoka: mausteisia lihavartaita, joiden epäilimme olevan peräisin samasta Tomista, josta alkuruokakin. Ruoka osoittautui varsin herkulliseksi ja jouduimme jopa hetken epäilemään eettisiä, ravintoon liittyviä valintojamme. Jossain selkeästi sodan jälkeisessä tilassa, myöhään yöllä, saapui jälkiruokakin, jota lihavat heimopäällikkö varasti aluksen buffasta lisää. Vähän jälkiruoan jälkeen etniset laulajat vaikenivat ja silmillemmekin tarjottiin ruokaa nuorten Känäkän-tanssijoiden muodossa. He esiintyivät tietojemme mukaan ensimmäistä kertaa yleisölle, mutta siitä huolimatta näytös vaikutti meistä juuri sellaiselta, kuin sen olisi kuulunutkin näyttää. Esitys oli asiallinen päätös illalliselle.

Laiva saapui lopulta maihin ja suuntasimme lähimpään Tiki-baariin, jossa olimme kuulleet järjestettävän jatkoja. Saavuttaessamme paikalla ei ollut vielä ketään baarimikkoa lukuun ottamatta, mutta pian huomasimme eräässä nurkassa yhden puu-heimon jäsenen suorittamasta perinteistä sadetanssiaan. Samalla huomasimme myös, että paikan olivat vallanneet ituhippifeministivegaanimielensäpahoittajat, jotka istuivat ringissä tanssilattian keskellä vastustamassa milloin mitäkin seisomisesta tuoleilla istumiseen. Jatkoille alkoi onneksi valua muitakin juhlijoita, joiden vähän keskiyön jälkeen yhteisvoimin laulaman manaushymnin onnistui ajaa tanssilattian vallannut kerho tiehensä. Loppuilta pääsi sujumaan hyvissä tunnelmissa ja sitseillä taistelleet jengitkin unohtivat kaunansa. Kulttuurirajat unohdettiin.

-P

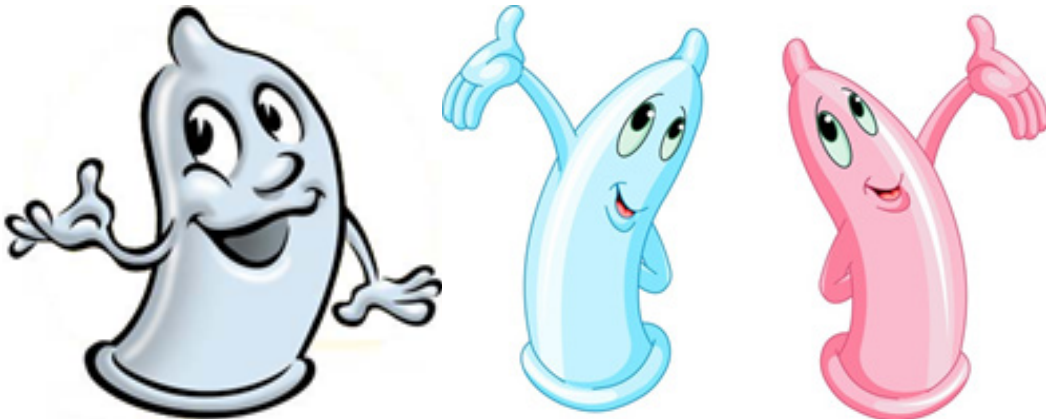
Tutkivan journalismin palsta:

Kuten tässä taannoin jossakin populaarikulttuurilehdessä oli juttu Suomessa olevista säännöksistä ja muista sen sellaisista. Jutun sanoma oli selvä: Suomessa on kaiken maailman normeja ja sääntöpykäläiä kaiken maailman lakien lisäksi. Lähes kaikki järkevää ja osa järjestömistäkin asioita on standardoitu. Järjestömistä asioista esimerkkinä annettakoon Santaojan standardikissa. Muita järjestömyyksiä jokainen voi sitten miettiä ihan vaan itsekseen, älkää ainakaan herran jestas tulko niitä minulle kertomaan. Jos kerran Suomi elää standardeista ja normeista, niin onneksemme EU laatii direktiivejä nopeampaan tahtiin, kuin tavallinen kaduntallaaja ehtii kaupassa käydä. Wuorikaustien toimituksen kanssa käytiin salainen kokous valtuutettujen konsulttien läsnä ollessa aiheesta standardit Suomessa ja niiden valvominen. Kokous jäi salaiseksi, koska siitä ei tiedotettu eikä ketään muutenkaan kiinnostanut. Keskustelun lomassa mietimme myös usein tapetilla olevaa erilaisten huvitus-ten hakurallia Virossa: alkoholia, potenssilääkkeitä ja ehkäisyvälineitä Virossa. Tällainen olisi täyden palvelun trokaamista. Lisäksi jokainen Virossa myytävä alkoholia sisältävä juoma on standardoitu ainakin jollain tasolla ja ovat ne huomattavasti halvempia kuin Suomessa. Myös erilaiset potenssivalmisteet on tiukasti standardoitu, mutta entä ehkäisyvälineet? Onko esim. kondomit standardoitu ja jos ovat, niin täyttävätkö ulkomaiset halpisvastikkeet paikalliset normit?

Kaikeksi onneksemme EU on standardoinut myös kondomin. Kondomin EU-direktiivi EN600 (European Norm 600:1996) asettaa kondomille standardikoon. EU-direktiivi EN600:n mukaan jokaisen EU:n alueella myytävän kondomin tulee täyttää seuraavat vaatimukset: Pituus suurempi tai yhtä suuri kuin 170 mm ja leveys 44 – 56 mm ± 2 mm. Kondomin ”seinän” paksuuden on oltava väliltä 0,04 – 0,08 mm. Kaikki kyseiset mitat täyttävät kumit saavat CE-merkinnän. Huomion arvoista on, ettei kondomin muotoiluun puututa mitenkään muuten, kuin vain asettamalla mitat pituudelle ja leveydelle. Kaikki kyhmyt ynnä muut nystyrät ovat siis valmistajan itsensä lisäämiä. Myös kondomin kärjen päässä usein sijaitseva säiliö on standardien määrittämisin ulkopuolella eikä siis ole ollenkaan välttämätön osa itse välinettä. Jokainen CE-merkinnän saanut kondomi on ennen myyntiä käynyt läpi tiukan valvonnan. Kondomien pituus ja leveys on tietysti helposti mitattavissa, mutta seinämänpaksuus koko matkalta ei välttämättä ole. Lisäksi jokaisen CE-merkityn kondomin, aivan J-O-K-A-I-S-E-N, kestävyys on erikseen testattu. Miettikääpä tätä seuraavan kerran, kun olette päässeet siihen pisteeseen ja tiedätte kyllä, mihin. Mittaus tosin suoritetaan elektronisesti, mutta sainpahan teidät ajattelemaan asiaa ainakin hetkeksi.

Kun kondomit on jo standardoitu EU:n toimesta ja koska Suomi elää standardeista, niin helpohkolla 1 + 1 laskutoimituksella pääsemmekin varsinaiseen aiheeseen käsiksi: standardoidaan myös kondomin käyttö. Mikäli kondomia haluaa käyttää oikein sekä haluaa välttyä vakuutuspetoksilta, niin seuraavat normit kannattaa opetella jo heti kättelyssä, käsipelillä. Vakuutuspetossyytteitä tosin välttyy jo sillä, että ei ota itselleen vahinkolapsivakuutusta, mutta jos kyseisen vakuutuksen on erehtynyt ottamaan, niin silloin kannattaa painaa nämä standardit pysyvästi mieleen. Virallisen valvojan on aina oltava toimituksessa mukana, mahdollisten epäselvyys ja tyydyttämättömyys tilanteiden varalta. Kondomia on aina säilytettävä standardihuoneen lämpötilassa eli + 20 °C lämpötilassa. Objektin (kurkku, banaani, tuolin jalka, siitin, you name it...) tulee olla 87 % jäykistynyt. Pujotuskulman tulee olla välillä 35 ° – 48° vaakatasoon nähden, pujotusnopeus saa olla korkeintaan ½ m/s ja pujotus ei saa tapahtua sykähdyksittäin. Mikäli kitka aiheuttaa suurta lämpenemistä pintojen rajakohdassa, on rasvausta lisättävä. Kun pujotus on saatettu loppuun asti, tulee tehdä tilannekatsaus ja mahdollisesti dokumentoitava jo tässä vaiheessa syntyneet konfliktit. Dokumentointi on tehtävä 100 / 21° ISO -standardin täyttävällä kameralla. Mikäli mitään vaarantavia virheitä ei ole tapahtunut, niin maaliin asti päästäkseen on toimittava seuraavasti. Kostutuskulman on oltava väliltä 30 ° - 50° ja kondomin ulkopinnan ja tyydytettävän aukon sisäpinnan välillä olevan kitkakertoimen on oltava väliltä 0,02 – 0,3. Myös työstönopeus on standardoitu eikä se ei saa missään tilanteessa ylittää arvoa 120 rpm. Tämän kierrosluvun yläpuolella toimittaessa on paikalla oltava aina ammattitaitoinen pelastushenkilö mahdollisten palovammojen takia. Toimitukseen kuluva aika on kaikkien edun mukaisesti rajoitettu maksimissaan 120 tuntiin. Toisen osapuolen edun mukaisesti minimaiaika on asetettu arvoon ½ min.

Mikäli kaikki on vielä tässä vaiheessa OK, niin loppuhuipennus on suoritettava tiukassa 80 – 85 ° etukenossa riippumatta seksuaalisesta suuntauksesta. Viimeisin standardoitu toimintatapa on kondomin poisto joko tyydytetystä reiästä tai tyydytysvälineen ympäriltä. Mikäli kondomi on jäänyt tyydytystä kaipaavan aukon sisäpuolelle, peliä ei ole vielä täysin menetetty. Sanomattakin on selvää, että tällainen tilanne on dokumentoitava asianmukaisesti ja todella tarkasti. Kuvaus on suoritettava kolmesta eri suunnasta katvealueiden poistamiseksi. Salamavaloa suositellaan käytettäväksi, mikäli hämää esiintyy. Kondomi on poistettava sinne kuulumattomasta paikasta suljettuna standardin mukaisilla nippusiteillä. Kyseisiä tuotteita saa paikalla olevalta viralliselta valvojalta, jolla tulee aina olla näitä mukanaan vastaisuuden varalta. Suljettu kondomi tulee poistaa toista osapuolta herättämättä. Jos taas kondomi tulee viimeisen ulosvedon myötä työstövälineen mukana ulos kohteestaan, niin se on vielä jälkitarkastuksen takia kuvattava myös kolmesta eri suunnasta mahdollisten katvealueiden poistamiseksi. Vasta tämän jälkeen virallinen valvoja antaa luvan kondomin rullaamiseen pois paikaltaan. Poisto tapahtuu käänteisessä järjestyksessä paikalle laittoon nähden samoja normeja noudattaen poislukien jäykkyysaste, jonka sallitaan olevan jopa niinkin alhainen kuin 3,75 %. Lopulta virallinen valvoja antaa.

Lausuntonsa. Tällä tavoin toimittaessa jokainen suomessa alullepanematon lapsi täyttää tiukat kansainväliset normit ja Suomen lapsikuolleisuus lähtee laskuun. Myös aborttien tarve tulee vähenemään siinä missä keskenmenotkin ja –panot. Asiakkaan maksimaalisen hyödyn takaamiseksi tulee virallisen valvojan olla suorittanut EU-direktiivin EN601 mukainen tutkinto kondomin sielunelämästä. Lisäksi suositellaan myös direktiivien EN602b, EN658 ja EN69 täyttävien kurssien suorittamista. Seuraavassa kuvassa on esitetty tähän mennessä standardoidut asennot sekä niiden normitetut lyhenteet. Vuorikautisten toimitus sekä koko kilta suosittelee lämpimästi.

Vuorimieskilta suosittelee. Kokeilemaan. Kohtuullisesti.

Rapujuhlat

Wuorikautisten toimittaja kokeili ensimmäistä kertaa killan Rapujuhlia siten, ettei ollut koko iltana rapujen taikka tillin vaikutuksen alaisena. Kokemus oli hämmäntävän selkeä, voisi jopa sanoa että kirkas.

”Kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa, mutta kaksi rapua puhuu enemmän kuin tuhat kuvaa.”

– Tuntematon filosofi

Ennen ovien aukeamista Rantsun edessä oli asiallinen jono, kuten kuuluukin. Lupaava ensivaikutelma hävisi kuitenkin heti kun ovet avattiin ja jengi käveli siistissä jonossa sisään maksamaan sitsejä. VÄÄRIN! Normaalisti paikkojen varaaminen on hoidettu astetta väkivaltaisemmalla kyynärpäättekniikalla – niin että Stockkan mummotkin ovat jääneet kakkoseksi pölköjen päivien ruuhkassa.

Isäntä aloitti sitsit perinteisellä läpänheitolla sekä laululla, minkä jälkeen vanha ja nariseva lukkari veti perinteiseen tapaan sitsien toisena biisinä "Takit poi(e)s". Tämän seurauksena virallinen känniääliöinti sai vihdoinkin alkaa. Suurin osa jäbistä kävi piilottamassa takkinsa saunan pukuhuoneeseen, piiloon ravuilta. VÄÄRIN! Rapujuhille kuuluu saapua vaatteissa, jotka onkin tarkoitus uhrata ravuille.

Ravut maistuivat hyvältä, paahtoleipä oli kylmää ja tilli teki pahaa jo ennen nauttimista. Snpasejakin oli tarjolla tiuhaan tahtiin.

Tosin, silloin kun minä olin raadissa, niin Rapujuhilla oli kos-

sua eikä mitään hienoperseily-
Столичная:а.* VÄÄRIN!

Humalan taso vaihteli pöytäseurueittain ja eräskin juhlija kannettiin jo sitsien alkuvaiheessa selviämään hetkeksi ulos.

Ravut tekivät tehtävänsä ja vähän enemmänkin, sillä tänäkään vuonna ei säästyty haavoilta. Onneksi jeesusteippi ja käsipaperi toimivat parhaina ensiapuvälineinä. Illan pimetessä myös rapuehdokkaat pääsivät näyttämään kyntensä (vai saksensa?). Potentiaalisia kandidaatteja löytyi illan aikana muutamia mutta voitto meni lopulta melko yllätykselliseen osoitteeseen.

*Todellisuudessa silloin taisi olla Saaremaata mutta se oli ainakin taskulämmintä eli pahaa!

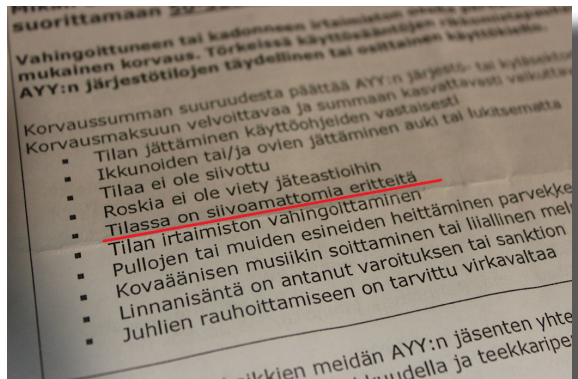

08-vuosikurssin laaja edustus yllätti tänäkin vuonna riehakkuudellaan ja hyvällä meinillä – tästä meidän nuorempienkin pitäisi ottaa mallia! Erityiskunniamaininta menee 08:en lisäksi

myös äärettömän söpölle, vuorimiehensiniselle ankkaboolille.

Nimettömien lähteiden mukaan rapuja ei lentänyt juhlilla kuin yksi ja sekin keittiöstä. VÄÄRIN! Löytyi juhlakansasta sentään perinteitä kunnioittavaakin porukkaa, sillä ex-emäntä seuralaisineen keräsivät puheenjohtajalle tarjottavaa herkkushottia koko illan ajan – sitä ei kuitenkaan juonut (syönyt) kukaan juhlien aikana. VÄÄRIN!

Sitsipöytien siirryttyä sivummalle, juhlakansa pääsi kreisibailaamaan. Juhlakansa sai nauttia esimerkiksi ”I love my wife”-biisistä koreografian kanssa. Lopulta porukka saatiin Rantsulta ulos ja lähtemään kohti uusia seikkailuja – loppusiivouksestakaan ei tainnut jäädä jälkeen eritteitä, joita peräänkuulutettiin Rantsun vuokrausläystäkkeessä.

Vuoden *Rapu*

Päätoimittajana minulla oli Rapujuhllilla kunnia valita kanssajuhlilijoista vuoden **rapu**. Valinta oli vaikea ja sitä ei helpottanut se, etten pitänyt tarpeeksi hyvää huolta arviointikyvystäni illan kuluessa. Kunniatittelin sai kuitenkin reipas nuori mies, jonka puhelinnumeron selvittely seuraavana päivänä oli oloon nähden vähintäänkin uuvuttavaa. Kun vihdoinkin sain hänet langan päähän, puhelu meni kutakuinkin näin:

RAPU: Txxi (Taustalla biletystä)

PT: Maria tässä moi! Ootko sä jossain juhlissa!?!

RAPU: MÄ EN OIKEEN KUULE!!!

PT: OK! Eipä mulla muuta!

RAPU: Joo!!

(CLICK)

PT: Kova luu!

Kerpun haastattelu

Vuorimieskillassa, kuten koko Aallossa, eletään taas muutosten aikaa. Tänä syksynä killan jäseniksi ei enää liittynyt vuosikurssin verran uusia opiskelijoita. Prosessiteekkarien otettua hoitaakseen fuksikasvatuksen kandidaistuksen seurauksena. VK:n roolista ja tulevaisuudesta on parin viime vuoden aikana ehditty monenlaisia skenaarioita, hätäisimmät ovat jo mananneet välitöntä kuolemista ja kuoppaamista. Tuemu Kerppu, pitkän linjan Vuorimiehenä olet vuosien saatossa ehtinyt nähdä yhtä jos toista ja varmasti katsetelkin tilannetta hieman erilaisesta näkövinkkelistä kuin nuolet killalaiset.

Olet vähintäänkin oikeassa sen suhteen, että nyt vallitseva muutos ei ole ensimmäinen laatuaan killan vaiheikkaassa historiassa ja tuskin tulee olemaan se viimeisinkään. Onhan tässä vuosien saatossa vaihdettu niin kiltahuoneen paikkaa kuin myös Oltermannikin monta kertaa. Milloin on killan hallituksesta eronnut toimijoita ja milloin otettu lisää hahattelijoita kesken kalenterivuoden. Nyt viimeispänä emäntä, mutta on niihin muitakin virkoja vaihdettu ihmisten välillä kesken hallituskauden, päätoimittaja ja sihteeri ovat myös olleet suuren vaihtuvuuden alla. Milloin on hallitus piilotellut pöytäkirjoja, milloin niitä on jätetty julkistamatta, milloin vasemmisto oli vallassa, milloin oikeisto ja milloin kiilta erotettiin poliitiikasta.

Killan sisällä on tapahtunut suuria muutoksia näinä menneinä vuosikymmeninä, mutta joskus nämä muutoksen tuulet tulevat myös itsensä killan ulkopuolelta. Tämä uusi yritys muuttaa opiskeluaikojen pituutta ei todellakaan ole ensimmäinen alaansa. Onhan näitä samanlaisia yrityksiä ollut lukuisia tässä menneinä vuosikymmeninä. Osa niistä on toki ollut pienempiä ja se toinen puoli tietenkin sitten vähän isompia. Näitä pikkuasioita ei näin vanha enää kunnolla muista, mutta ne suuret ovat kyllä kuin tuoreessa muistissa. Eikä tämä tämänhetkinen muutos ole se kaikkein suurin, ei todellakaan. Suurta oli se, kun Helsingistä piti muuttaa länteen. Muita suuria muutoksia, jotka kiiltaehemme Arwoisat lukijat saattavat vielä muistaa, oli mm. opiskeluoikeuden rajaus. Tämän päätöksen jälkeen ikuista opiskeluoikeutta ei saanut edes hakemalla.

Näetkö tämänhetkiset muutokset killalle enemmän positiivisena vai negatiivisena käyntenä, eli onko tilanne uhka vai mahdollisuus?

Kaikista suurista muistuksista kiiltaan on selvinnyt parhaaksi katsomallaan tavalla. Välillä ollaan menty "oman päämme mukaan" ja välillä taas kuljettu massan mukana. Tästä syystä nyt vallitseva muutosajankohta on mielestäni mahdollisuus. Tokihan kiiltaa taas koetellaan, mutta tämänkin asia on käännettävä voitoksi. Kaikki muutokset eivät ole pahasta ja siisä myös tämä lähes kaikkia nyky-Otaniemen asukkeja kohdantun Kandidaistustun positiivinen asia, mikäli se toteutetaan oikealla tavalla, opiskelujoiden ehdoilla.

Tämänkertaisessa muutoksessa on kylläkin jotain muutakin, jotain erikoista. Siinä on sitä jotakin, mikä erottaa sen suurimmasta osasta muita muutoksia. Tämä yksi seikka, joka varmasti kummittelee kaikkien killaltaisten takaraivoissa, on saanut osan jo häitäntymään. Vanhemmat, jo työelämässä olevat killalaiset ovat kummatellut tilannetta ja nuoremmat, vielä opiskelivat, yrittävät selvittää näistä muutamista vuosista. Puhun tietenkin fukseista. Oikeastaan puhun siitä, että fukseja ei enää tule suoraan kiiltaan. Tämä seikka erottaa nykyisen muutoksen suurimmasta osasta muita kokeiluja. Aivan tavaton se ei kuitenkaan ole. Harmaat aivosolun vievät minut kauas, kauas menneisyyteen. Aikaan, jolloin itä oli vielä punainen, jenkit paputtamassa sorrettuja milloin missäkin ja Berliiniin matkustettaessa piti valita ilmansuunta. Noina vaikeina aikoina myös Vuoriteollisuus joutui taipaumaan ja hyväksymään sen tosiasian, fukseja ei tule. Tästäkin toki selvitettiin ja Vuoriteollisuuden uusi kukoistus alkoi. Vaikeaa se toki oli, mutta vastoinkäymiset on tehty voitettaviksi. Tästäkin syystä fuksien puute killassa tulee olemaan vain väliaikaista, hieman suurempi este matkalla seuraavaan nousukauteen. Vaikka kaikki uudet opiskelijat aloittavatkin Prosessiteekkarissa, niin kyllä ne Vuorimiesmäsimät sieltä erottuvat omana joukkonaan ja tietävät, mikä kiiltaan on paras ja missä on parhain meininki.

Millaisen roolin uskot Vuorimieskillan ottavan Otaniemen nykyisessä yhdistyskentässä? Miten killan toiminta tulee muuttumaan?

Fuksikasvatus nyt tulee tietenkin muuttumaan viimevuosiin verrattuna. Vuorimieskillan rooli Otaniemen yhdistyskentässä fuksikasvatuksen valossa tulee olemaan todella erilainen. Prosessiteekkarit hoitavat varsinaisen fuksikasvatuksen, joten muille killeille (Vuorimieskiilta, Puunjalostajakiilta ja Kemistikiilta) jää ns. isoveljen/siskon rooli. Prosessiteekkarit on nyt uusi äiti, joka hoitaa lapsensa kasvatuksen parhaaksi katsomallaan tavalla. Killat taas tulevat toimimaan isoveljinä tälle lapselle. Auttavat, kun on vaikeaa ja tukevat haastavissa paikoissa, mutta samalla yrittävät saada häntä mukaan omasta mielestään hyviin asioihin. Prosessiteekkarit hoitavat kasvatuksen, killat toteuttavat isosisaren roolia. Tästä syystä killan toimintaa ei tule muuttaa kovinkaan radikaalisti. Pienikin muutos riittää, kunhan se tehdään oikein. Siisä kaikki fukseille suunnatun tapahtumun tulisi muuttua myös kaikille muille "avomiksi" tapahtumiksi eli niitä markkinoitaisiin tapahtumina luoda kontakteja vanhempiin killalaisiin. Suurin ongelma tässä ideassa tosin on se, että miten saada nämä vanhemmat tieteenharjoittajat osallistumaan jo geneerisiin käyneisiin fuksitapahtumiin, mutta eiköhän nykyinen raati ja tulevatkin saa kasaan parhaan mahdollisen konseptin.

Nyt kun lopullinen opintosuunta valitaan vasta opiskelujen kuluessa, mitä Vuorimieskillan pitäisi tehdä innostaakseen fuksit mukaan VK:n toimintaan ja opiskelumaan vuorilalle?

Saadakseen lisää opiskelijoita Vuorelle, killan ei oikeastaan tarvitse tehdä mitään kovinkaan erikoista. Verrataanpa nykyistä tilannetta viimeisen parin vuoden tilanteeseen. Lukiosta valmistuneet (tai valmistuvat) opiskelijat seläilevät kuumeisesti, mihin sitä haki- si jatko-opiskelemaan. He löytävät pienoisesta insinöörityöntekijäseastaan sanan Materiaalitekniikka. Materiaalitekniikka, mikä se on? Mitä se on? Millaista se on? Tämän jälkeen he yrittävät etsiä internetin ihmeellisestä maailmasta lisätietoja tästä Materiaalitekniikasta ja hyvin suurella todennäköisyydellä päätyvät joko killan sivuille, Metallikerhon sivuille, laitoksen omille sivuille tai jonnekin päin Intoa. Valitettavasti näiltä kyseisiltä internetsivustoilta ei löydy kovinkaan paljon yksinkertaistettua tietoa Materiaalitekniikasta. Mikä se on? Mitä se on? Millaista se on? Jotkut päätyvät silti valitsemaan kyseisen opintoalan jopa ensimmäiseksi vaihtoehdokseen. Ensimmäisen opintovuoden jälkeenkin näistä opiskelijoista vain harvalla on käsitys, mitä tämä mystinen Materiaalitekniikka oikeastaan edes on. Toisen vuoden suorittaneet opiskelijat ovat jo hieman enemmän kärryillä asiasta, mutta vasta kolmannen vuoden jälkeen kaikille on jo lähes selvää, mitä on Materiaalitekniikka. Kun tätä tilannetta vertaa nykyiseen, uuteen tilanteeseen, niin ensimmäisen vuoden opiskelijat eivät oikeastaan tiedä Vuoriteollisuuden alasta yhtikäs mitään, toisen vuoden hiukan enemmän ja vasta ne kolmannen vuoden opiskelijat tietävät jo sen verran, kannattaako kyseistä opintosuuntaa valita vai ei. VK:n pitäikin siis jatkaa mainostamistaan riittävän yksinkertaistettuna, jotta mahdollisimman moni valitsisi tämän Vuoriteollisuuden alan.

Millaisia terveisiä ja vinkkejä killan nykyisille opiskelijoille ja toimijoille?

Hyvin te vedätte. Pitäkää lippu korkealla ja meno parhaana.

BORDELLI

Expectation

Reality